

Lunsingh Scheurleer erelid

Het is in onze kring geen gebruik speciale aandacht te besteden aan het aftreden van een bestuurslid. Volstaan wordt met een sobere, maar punctuele, vermelding van de naam van de gaande man of vrouw in notulen en jaarverslag en daarmee is de kous af. Uitzonderingen, die iedere regel plegen te bevestigen, komen in de geschiedenis van onze vereniging hoogst zelden voor.

Bestuur en redactie zijn van mening dat bij het aftreden van de heer D. F. Lunsingh Scheurleer alle voorwaarden voor het maken van zo'n uitzondering aanwezig zijn.

De banden tussen Scheurleer en onze vereniging bestaan reeds langer dan een kwart eeuw. Tijdens de oprichtersvergadering (31 mei 1947) meldde Scheurleer zich aan als lid. Dit feit moge op zichzelf geen verdienste zijn, maar het tekent wel de belangstelling die hij vanaf het eerste uur voor vereniging en museum had opgevat en die hij door de jaren heen heeft behouden.

De bemoeiingen van Scheurleer, die Rijksinspecteur voor roerende monumenten was, lagen ten aanzien van het Zuiderzeemuseum aanvankelijk alleen in het ambtelijke vlak. Bij de instelling van de Commissie van Bijstand (1948) werd hij door de minister tot ambtelijk lid van deze commissie benoemd; na zijn pensionering volgde zijn benoeming tot lid op voordracht van de Commissie, die zijn nuchtere adviezen nog niet kon ontberen. Tijdens het interregnum in het directoraat in de jaren 1956 en 1957 trad Scheurleer op als waarnemend directeur van het Zuiderzeemuseum. Vanaf de instelling was hij ook lid van de Bouwcommissie voor het Buitenmuseum.

De werkzaamheden van Scheurleer voor onze vereniging dateren van 1957 met zijn verkiezing tot bestuurslid, terwijl hij in 1969 werd benoemd tot vice-voorzitter en penningmeester.

In al deze functies heeft Scheurleer een bijzonder grote invloed uitgeoefend, omdat hij grote deskundigheid bezat zowel op wetenschappelijk als op organisatorisch terrein. Ten departemente was hij een vurig en invloedrijk pleitbezorger van onze belangen. Het werk dat Scheurleer in al deze jaren voor museum en vereniging verzette, voltrok zich binnen de muren van de werk- en bestuurskamer.

Slechts weinigen is het dientengevolge bekend hoe groot het aandeel van Scheurleer in het beleid en besluitvorming ten aanzien van museum en vereniging is geweest. Op deze plaats moge dank worden betuigd voor alles wat hij als wetenschapsman en bestuurder met zoveel enthousiasme achter de schermen voor ons heeft verricht.

Op 3 juli jl. is deze dank tot uitdrukking gebracht door zijn benoeming tot erelid.

Aan alle hierboven genoemde activiteiten van Scheurleer is dit jaar een eind gekomen tengevolge van de onverbidelijke leeftijdsgrens, maar het bestuur is er van overtuigd, dat het nog vele malen een beroep op Scheurleer mag en zal doen, wanneer het zijn advies nodig heeft.